

Dario Fo va ser un dramaturg, director teatral i [actor](#) italià guardonat amb el [Premi Nobel de Literatura](#) l'any 1997 per seguir amb la tradició dels bufons medievals amb els seus atacs a l'autoritat i per mantenir la dignitat dels oprimits.

El recordem llegint-ne 13 reflexions.

1. *El riure és sagrat. Quan un nen riu per primera vegada és una festa.*

2. *La comèdia és la forma d'expressió més elevada que conec.*

3. *No es pot tenir cultura si no es coneix la pròpia història.*

4. *La humanitat només canvia en aparença.*

5. *El meu pare, abans de l'arribada del nazisme, es va adonar que portaven el mal perquè quan un poble no riu, es torna perillós.*

6. *Mai de la vida he escrit res simplement per diversió. Sempre he procurat posar a les meves lletres aquella esquerra capaç de colpejar les certeses, de fer dubtar les opinions, de despertar la indignació, d'obrir una mica els caps. Tota la resta, la bellesa per la bellesa, no m'interessa.*

7. *Així com existeixen oradors tartamuts, humoristes tristos o perruquers calbs, podria haver-hi polítics honestos.*

8. *Al teatre s'ha de provocar el públic, i que el públic celebri que se'l provoca.*

9. *La nostra pàtria és el món sencer. La nostra llei, la llibertat. Només tenim un pensament: la revolució dels nostres cors.*

10. *El teatre mai ha d'escapar-se de la realitat. Fins i tot quan representes un clàssic, Shakespeare, per exemple, que parla de coses antigues, estàs parlant del teu temps.*

11. *Un poble que no té cultura, que no té tradicions, que no té història, és un poble buit.*

12. *Necessitem bojos urgentment.*

13. *La sàtira és l'eina més eficaç contra el poder: el poder no suporta l'humor, ni tan sols els governants que es diuen democràtics, perquè el riure allibera l'home de les seves pors*

